

δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες,
 31 αἰσχροῦ διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὕστερον δὲ ὑπ' Ἀργείων ἐπείσθημεν, οἷπερ νῦν ἤκουσι πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκτεῖναι τὸν θυμὸν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν· ἐξ οὗ πολεμήσαντες ἠναγκάσθημεν τὰ τεῖχη κατασκάπτειν καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ [τῶν] Ἀθηναίων
 32 ἐποιήσαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν, πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ συμμαχίαν τὴν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων δὲ τοὺς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμονίων. μὴ δῆτα, ὧ *<ἄνδρες>* Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα πείσῃ· τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν ἀμαρτημάτων ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων ὥστε μηκέτι ἀμαρτάνειν.

33 Εἰσὶ δὲ τινες ὑμῶν οἳ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι· φασὶ γὰρ καὶ τὰς τετταράκονθ' ἡμέρας ἐν αἷς ὑμῖν ἔξεστι βουλευέσθαι περίεργον εἶναι, καὶ τοῦτο ἀδικεῖν ἡμᾶς· αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακεδαιμόνα διὰ ταῦθ', ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν.

31. οἷπερ *<καὶ>* νῦν Emp. — ἤκουτες πείθουσι Q. — οὔσης ἡμῖν Q. — ἐκτεῖναι] ἐκείνων κινεῖν ci. R., κινεῖν αὐτῶν Sl., ἐκκαλεῖν αὐτῶν Bl. ed. I, ἐκφῆναι s. ἐκθεῖναι Emp., ἐντεῖναι *<αὐτῶν>* L. cf. Plut. mor. 61^e. — πείσ. ἡμᾶς] π A pr. πείσαντες ὑμᾶς corr. A, ὑμᾶς om. pr. A (non recte negat L.), „nescio an recte“. Bl. — τῶν ante Ἀθ. del. Pertz.

32. ἡμῖν et μὲν om. Q. — τὴν ante Ἀργ. add. QL. — πείσει A.

33. ἡμῶν Q. — τεσσαράκονθ' A. — ὑμῖν Bk. Dobr.: ἡμῖν. — βουλευέσασθαι Q Bl. cl. § 40 et argum. or. — διὰ ταῦθ' cum R. Turr.: διὰ ταύτην (διὰ τοῦθ' L.). —